

καὶ τρυφερὸν, οὐδέποτε δι' ἀναλόγως τῆς ἀξίας αὐτοῦ καὶ τῆς ἀτομικότητος. Ἄν ἐν τοιαύτῃ στάσει φαντάζεται αὐτὸν γελοῖον, τετέλεσται καὶ ὁ κάλλιστος τῶν ἀνδρῶν ἂν ἦ, δι' αὐτὴν εἶνε καταγέλαστος. Τὸν ἀποφθεύγει εἰς τὴν τράπεζαν, δὲν χορεύει μετ' αὐτοῦ, ἀπορεῖ πῶς δὲν τὸν ἀποπέμπουν εἰς τὸν ἀντιθάλαμον.

Γυνὴ συχνάζουσα εἰς τὰς συναναστροφάς, ἂν μὴ ζητῇ ν' ἀλιεύσῃ σύζυγον ἢ ἐραστήν, ζητεῖ ν' ἀλιεύσῃ τὴν ἰδέαν σύζυγου ἢ ἐραστοῦ περὶ ἐαυτῆς ἢ περὶ ἄλλης τινός. Ὅλοι αὐτῶν αἱ ἰδέαι ἐν ταύτῃ καταλήγουσιν, ὡς οἱ ποταμοὶ εἰς τὴν θάλασσαν.

Πολὺ ὀλίγον φροντίζει ἡ γυνὴ περὶ τῆς εὐφυΐας, τῆς καλλονῆς καὶ τῆς ἀληθοῦς ἀξίας· τ' ἀναγνωρίζει, ἀλλὰ διὰ τῶν χειλέων μόνον. *Μοὶ ἀρέσκει* ἢ λέξις αὕτη λέγει τὰ πάντα, παρασύρει τὰ πάντα. Ἀπαραλλάκτως ὡσεὶ ἐπρόκειται περὶ ἐκλογῆς πύλου ἢ ταινίας. *Μοὶ ἀρέσκει* τοῦτο υποκρύπτει ἀπόκρυφον τινα ὄρον ἢ χάριν ἐπαγωγὸν, ἐκπληρωσιν παραδόξου πόθου, προσωπικοῦ, λεπτεπιλέπτου, ἐνίοτε ἀλλοκότου. Οὕτω πολλάκις χαρῶν καὶ ἀμέριμνον ἦθος, καινουργῆ χειρόκτια, ζωηρά τις εὐφυσιολογία, παλμώδης φωνή, ἐνασκουσί μεγαίστην ἐπίδρασιν· ἐν ἐνὶ λόγῳ ἢ μαγειρικῇ ἐφηρμοσμένη εἰς τὸν λάρυγγα ἐκάστου. Ἦτοι ἀγαπῶ τὰ κεράσια, τρώγω κεράσια.

Τὸ προσιδιάζον εἰς τὰ γυναικεῖα πνεύματα εἶνε ὅτι, ἐκτὸς στιγμῶν τινῶν ζωηρότητος, πάσαι αἱ ἰδέαι αὐτῶν εἰσὶν ἀόριστοι, καὶ τείνουσιν εἰς τὸ συγχέεσθαι πρὸς ἀλλήλας. Σὲ βλέπουσιν ὑποφώσκοντα ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ των ὡς λάμπειν διασχίζουσαν ἐλαφρὰν ῥοδόχρουν οὐμίχλην.

Μετὰ τὸν πρῶτον χωρὸν αἱ νεάνιδες λέγουσι :

— Βαδίζω καλὰ ; Μήπως πέσω χορεύουσα ;

Μετὰ τὸν δεῦτερον : — Μὲ εὖρον ὠραίαν ; ἦτο μεγάλη ἢ ἐπιτυχία μου ;

Μετὰ τὸν τρίτον : — Ὁ φωτισμὸς ἦτο λαμπρὸς, ἢ μουσικὴ γοητευτικὴ, ἐχόρευσα ἀδιακόπως, οἱ πόδες μου ἵπταντο, διετέλουν ὡς ἐν μέθῃ.

Μετὰ τὸν τέταρτον : Ἄρεσκω ἀρὰ γε εἰς τὸν κύριον Α . . . ;

Ἄν ἔδης τὴν μνηστὴν σου μὲ ῥοδοχρόους παρειαὶ καὶ ἀδόλους ὀφθαλμούς, μὴ συμπεράνης ὅτι εἶνε ἄγγελος, ἀλλ' ὅτι τὴν κατακλίνουν εἰς τὰς ἐννέα καὶ ὅτι τρώγει πολλὰς κοτελέττας.

Ἐχεις ῥοδοχρόους τοὺς ὄνυχας, ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ξύνης δημοσίᾳ τὸ ἄκρον τῆς ῥινόσ σου.

Τέσσαρα εἶδη ἀνθρώπων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κό-

σμοῦ : οἱ ἐρωτόληπτοι, οἱ φιλόδοξοι, οἱ παρατηρηταί, καὶ οἱ βλάκες.

Εὐτυχέστεροι ὄλων εἶνε οἱ βλάκες.

Εἶδον πολλοὺς μεγάλους ἀνδρας ἐν συναναστροφῇ συνήθως σχεδὸν ἀποτυγχάνουν· ἐννοῶ τοὺς ἀληθῶς μεγάλους ἀνδρας. Εἰσὶν ἀπασχολημένοι. Ὅταν ἀναμιγνύονται εἰς τὴν συνδιάλεξιν προσβάλλουσιν ἢ προσβάλλονται.

Μία ἰδέα εἰς τὸν ἀνθρώπον εἶνε ὅτι ὁ σιδηροῦς πάσσαλος, δὲν οἱ γλύπτει τιθεῖσιν ὑπὸ τὰ ἀγάλματα. Τὰ συγκρατεῖ καὶ τὰ ὑποβαστάζει.

Εἶνε ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ τις ἐν τῷ κόσμῳ ἀνευ εἰδικότητός τινος. Πρὸ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἤρκει νὰ εἶνε τις εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένος καὶ ἐράσιμος τοῦς τρόπους· σήμερον τοιοῦτος ἀνθρώπος θὰ ὠμοιάζῃ πρὸς ὑπηρετὴν καφενεῖου. Οἱ συνήθως κομψοῦμενοι ὀμιλοῦσι τώρα περὶ ἵπποδρομιῶν, περὶ ἵππων καὶ τῆς ἀνατροφῆς αὐτῶν. Σοὶ συνιστῶ τὴν πολιτικὴν οἰκονομίαν. Δι' αὐτῆς θὰ εὐδοκίμησῃς παρὰ τοῖς ἀνδράσι· πρὸς δὲ καὶ τοὺς ἐν εὐθέτῳ στιγμῇ στίχους· τοῦτο ὠφελεῖ πολὺ εἰς τὴν ἐξοχίαν. * κ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ κυρία Μ . . . ἔβλεπε προχθὲς τὴν μικρὰν κόρην της νὰ τοποθετῇ μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὴν κούκλαν της ἐντὸς ἐμοφίου.

— Τί κάνεις ἐκεῖ, Ἐλένη ; τῆ λέγει.

— Ὅτ τὴν φυλάξω γιὰ τὰ παιδιὰ μου, μαμά, ἀποκρίνεται ἡ μικρὰ.

— Καὶ ἂν δὲν ἔχῃς παιδιὰ ;

— Τότε θὰ τὴν φυλάξω γιὰ τὰ ἑγγόνια μου.

* *

Ἀραβικὴ ἐκδίκησις.

Ἰθαγενὴς τοῦ Ἀλγερίου εἶχε νυμφεύσει τὴν κόρην του μετὰ τινος Γάλλου.

Ἡμέραν τινὰ ἡ νέα γυνὴ ἔρχεται κλαίουσα νὰ παρακονεθῇ εἰς τὸν πατέρα της ὅτι ὁ σύζυγός της τὴν ἐκτύπησε.

— Ἐτόλμησε νὰ σηκώσῃ χεῖρ ἐπάνω σου ; ἀναφωνεῖ οὗτος πλήρης ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως.

— Ναί, πατέρα, μ' ἐκτύπησε.

— Ἄ, αὐτὴ εἶνε ἡ μεγαλιτέρα προσβολὴ ποῦ εἴμπορεῖ νὰ μοῦ κάμῃ, καὶ πρέπει νὰ τὸν ἐκδικηθῶ.

Καὶ ἐν τῷ ἄμα, . . . πάφ ! διευθύνει καλὸν βᾶπισμα εἰς τὴν κόρην του λέγων·

— Πήγαινε καὶ εἰπὲ εἰς αὐτὸν τὸν ἄβλιον νὰ μάθῃ μὲ ποῖον ἔχει νὰ κάμῃ. Ἄν αὐτὸς κτυπῇ τὴν κόρην μου, κτυπῶ ἐγὼ τὴν γυναῖκά του. Τώρα εἴμεθα ἴσα.

* *

Ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ.

Ὁ λόρδος Φ . . . ταξιδεύει μετὰ τὸν Τζῶν, τὸν ὑπηρετὴν του.

Καθ' ὁδὸν ἡ ἀμαξοστοιχία ἐκτροχιάζεται, ὁ

λόρδος ἐκτινάσσεται μακρὰν, καὶ ὁ Τζῶν ἀγνοεῖται τί ἔγεινε.

— Ὅληγέ, φωνάζει ὁ λόρδος πρὸς τὸν ὑπάλληλον τοῦ σιδηροδρόμου, ποῦ εἶνε ὁ Τζῶν;

— Δυστυχία! μιλόρδε· ἐκόπη εἰς δύο ἀπὸ τὸν τροχὸν μιᾶς ἀμάξης.

— Κάμε μου τὴν χάριν τὰ ἰδῆς σὲ ποιὸ κομμάτι του εὐρίσκονται τὰ κλειδιά μου!

Τὸ πρῶτον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον πρᾶττουσιν αἱ γυναῖκες, ὅταν συναντῶνται, εἶνε νὰ εὕρῃ ἡ μία τὰ ἀξία γέλωτος τῆς ἄλλης· τὸ δεῦτερον νὰ εἴπῃ ἡ μία τῆς ἄλλης μυρίας κολακείας.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ ἐθνικὴ πρόοδος προσέρχεται ἐκ τῆς προσωπικῆς ἐκάστου ἐργασίας, ἐνεργείας καὶ τιμιότητος, καθὼς καὶ ἡ ἐθνικὴ παρακμὴ πηγάζει ἐκ τῆς νωθρότητος, τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς πονηρίας ἐκάστου. Ὅ,τι συνειθίζομεν νὰ περιγράψωμεν ὡς μεγάλας κοινωνικὰς πληγὰς, εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ κακοήθης τοῦ ἀνθρώπου βίος· διὸ, ἐὰν μόνον διὰ τοῦ νόμου προσπαθῶμεν νὰ ἐκριζώσωμεν τὰς κακίας, θέλουσιν ἀναφανῆ ἐκ νέου καὶ ἀκμάσει ὑπ' ἄλλην μορφήν, ἐκτὸς ἂν ἐπέβλη ῥιζικὴ μεταβολὴ εἰς τὸν βίον καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀνθρώπων. Ἐὰν ὁ τρόπος οὗτος τοῦ σκέπτεσθαι ἔχη ὀρθῶς, ἔπεται ὅτι ἡ ὑπερτάτη φιλοπατρία καὶ ἡ ὑπερτάτη φιλανθρωπία συνίστανται οὐχὶ τόσο εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τῆς νομοθεσίας, ὅσον εἰς τὴν βοήθειαν καὶ τὴν προτροπὴν τῶν ἀνθρώπων, ἵνα ἀνυψωθῶσι καὶ βελτιωθῶσι διὰ τῆς ἀνεξαρτήτου θελήσεως καὶ τῆς ἐλευθέρως προσωπικῆς ἐνεργείας. (Σμαίλις).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ ὀρθὴν πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Hayes καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἦσαν μέλη τοῦ «Συλλόγου τῆς ἐγκρατείας», διὸ πάντα τὰ οἶνοπνευματώδη ποτὰ ἀπεκλείοντο αὐστηρῶς ἀπὸ τῶν διδομένων ἐορτῶν ἐν τῇ προεδρικῇ οἰκίᾳ.

Ἄν καὶ ὁ νέος πρόεδρος κ. Garfield δὲν εἶνε μέλος τοῦ Συλλόγου τούτου, οὐχ ἦττον ἐπιτροπὴ τις αὐτοῦ μεταβάσα πρό τινος εἰς ἐπίσκεψίν του τῷ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τοῦ προκατόχου του ὡς πρὸς τὸν οἶνον καὶ λοιπὰ οἶνοπνεύματα. Ἄλλ' ὁ πρόεδρος ἀπεκρίθη ὅτι, ἂν καὶ εἰς ἄκρον ζηλωτῆς τῆς ἐγκρατείας, δὲν ἠδύνατο ὅμως νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ τυχὸν προσκαλουμένους καθαρὸν μόνον ὕδωρ. Οὕτω λοιπὸν ὁ οἶνος ὁ ἀναφανῆ πάλιν εἰς τὴν προεδρικὴν τράπεζαν, ἀφ' ἧς εἶχεν ἐκλείπει ἐπὶ ὅλην τετραετίαν.

Ἐν τῶν περιεργότερων πραγμάτων ἐν τῇ ἐλθεσει τῆς Μελβούρνης (Αὐστραλίας) εἶνε οἰκία ἐκ χάρτου τὴν τε οἰκοδομὴν καὶ τὰ ἐπιπλα.

Οἱ τοῖχοι, ἡ στέγη, τὰ πατώματα, αἱ ὀροφαί, αἱ κλίμακες εἶνε ἐκ ναστοχάρτου. Τὸ μαγειρεῖον ὡσαύτως, ἡ τράπεζα, ἐφ' ἧς κόπτουσιν τὸ κρέας, καὶ αὐταὶ αἱ ἐστίαὶ ἐν αἷς καθ' ἑκάστην καίει μέγα πῦρ εἶνε ἐκ συμπεπιεσμένου χάρτου.

Τὸ νέον σύστημα ἔχει μεγάλα πλεονεκτήματα οὐ μόνον ὡς πρὸς τὰς δαπάνας τῆς οἰκοδομήσεως, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν εὐκολίαν, μεθ' ἧς γίνονται μεταβολαὶ καὶ τροποποιήσεις κατόπιν εἰς τὴν οἰκίαν.

Τὴν ἐν γένει πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ὅπως οὖν ἐκ τοῦ ἐπομένου πίνακος, ἐμφαίνοντος τὴν βαθμιαίαν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἡ αὐξήσις αὕτη βαίνει ὡς ἐξῆς· Τῷ 1731 ἡ σήμερον μεγίστη πόλις τῆς Βοραιοαμερικανικῆς Ὀμοσπονδίας εἶχε κατοίκους 4,622, τῷ 1788 23,614, τῷ 1791 33,331, τῷ 1845 371,223, τῷ 1850 515,547, τῷ 1855 629,810, τῷ 1860 813,669, τῷ 1865 926,386, τῷ 1870 942,292, τῷ 1875 1,041,886 καὶ τῷ 1880 1,209,561. Παρὰ τὴν αὐξήσιν καὶ ἡ αὐξήσις τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων. Οὕτω κτημά τι, οὐτινος ἡ ἀξία ἐν ἔτει 1832 ὑπελογίσθη εἰς 40,000 δολλαρίων, ἐπωλήθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀντὶ 12 ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Εἰς ὀλίγους βεβηλίους τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἐστίας» εἶνε ἄγνωστος ὁ κίνδυνος, ὁ προσεχόμενος ἐκ διατηρήσεως φυτῶν ἐν κεκλεισμένῳ δωματίῳ τοῦ ὕπνου καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Ὁ κίνδυνος οὗτος ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπιβλαβὴ ἐπίδρασιν τῶν φυτῶν ἐπὶ τῆς ἀναπνοῆς. Τὰ φυτὰ, κυρίως δὲ τὸ φύλλωμα καὶ τὰ ἄνθη, ἀπορροφῶσι τὸ ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ ἀνθρακικὸν δέξυ, ὅπερ κατὰ τὴν ἐκπνοὴν ἀφίνουσιν οἱ τε ἄνθρωποι καὶ τὰ ζῶα. Ὑπὸ δὲ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων τὸ ἀνθρακικὸν δέξυ ἀποσυντίθεται, καὶ ἀπορροφᾶται μὲν ὑπὸ τοῦ φυτοῦ εἰς θρέψιν αὐτοῦ ὁ ἀνθραξ, ἀπορρίπτεται δὲ τὸ δέξυγονον, ἧτοι τὸ ἀέριον ὅπερ εἶνε ἀπαραίτητον εἰς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἄλλ' ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτὸς παύει ἡ ἐνεργεια αὕτη τῆς ἀποσυνθέσεως τῶν ἀερίων. Τὰ φυτὰ τότε ἀφίνουσιν εἰς τὴν ἀτμοσφαιρὴν τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἀνθρακικοῦ δέξους, ὅπερ προσέλαβον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας. Τὸ δὲ ἀνθρακικὸν δέξυ τοῦτο εἰσπνεόμενον ἐπιφέρει συμπτώματα βραδείας ἀσφυξίας, εἰς ἣν ὑπόκεινται ὅσοι ἀσυνέτως διατηροῦσι φυτὰ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτῶν κατὰ τὴν νύκτα. Τοῦναντίον δὲ, ἐν καλῶς φωτιζομένῳ δωματίῳ κατὰ τὴν ἡμέραν ἡ διατήρησις τῶν φυτῶν συντελεῖ εἰς καθαρισμόν τοῦ ἀέρος, καθότι, ὡς προείπομεν, τὸ φυτὸν ἀπορροφᾷ μὲν τὸ ἐν τῷ ἀέρι ἀνθρακικὸν δέξυ, ἀποδίδει δὲ δέξυγονον.